

[Alfred Jensen.]

spørgsmålet om, hvorfor rulningen blev opgivet, op til nærmere belysning, end det hidtil er sket. Jeg kunne også ønske, at man fik lidt klarhed over, hvorfor erstatnings-sagen ikke er afgjort endnu. Man har jo arbejdet med sagen gennem lang tid, og jeg synes, at dette problem kunne have været løst på en hurtigere og — ja, jeg kan ikke sige bedre måde, for jeg ved ikke, hvordan det bliver løst. Det forekommer mig, at jo længere afgørelsen udskydes, des mere ufordelagtig vil løsningen blive for Købenavns kommune og offentligheden, og også derfor har man interesse i at få mere oplysning om den side af sagen.

Tholstrup: Når denne sag er kommet frem til offentlighedens søgelys, skyldes det et hårdt arbejde af retsforbundets medlem af kommunalbestyrelsen, overlærer frk. Bjørner, samt menige medlemmer af retsforbundet, som i deres idealisme har prøvet at rejse en folkestemning mod dette efter mange menneskers mening utidige ødsleri og denne mildest talt overfladiske behandling af en sag af så stor økonomisk betydning. Men først da dagbladet Politiken tog fat, kom der skred i udviklingen, og det tjener dette blad til ære, så meget mere som det var i modstrid med den radikale repræsentant i byens råd, det ærede medlem hr. Rager, der ikke støttede frk. Bjørners bestræbelser, tværtimod. Det tjener også det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard til ære, at han har forsøgt at standse nedrivningen i finansudvalget. Vi kan naturligvis støtte bestræbelserne for at få sagen undersøgt til bunds, inden en eventuel nedrivning foretages.

Der er jo mange muligheder. Der har været drøftet både rulning, løftning, tunnel og kolonnader. Det er muligt, at en tunnel, så man kunne komme ind under Farimagsgade med det samme og kunne undgå krydset, var en løsning. Det er også muligt, at det havde været bedre at flytte Østifternes hus bort fra stedet, så man ikke havde ødelagt den vestlige ende af Ørstedsparken dels ved en beskæring, dels ved, at bygningen kommer til at skygge ind over den vestlige ende af Ørstedsparken, så denne bliver totalt ødelagt. Der er altså forskellige

løsninger at vælge imellem, og jeg synes ikke, at man har valgt den rigtige.

Et af motiverne har været hensynet til det ærede medlem hr. Ragers elskede elektriske sporveje, men de fortidslevninger kommer vel væk inden alt for længe, og så kunne man godt på lidt længere sigt lave en omkørsel eller ensrettet færdsel, så udadgående færdsel fra Rådhuspladsen gik øst om bygningen.

Måske skal vi alligevel være glade for, at vi på denne måde får en påmindelse om det misbrug, vejfondens midler kan friste til. I en af omegnskommunerne havde man først opnået et tilskud på de 85 pct. og derefter opkrævet så meget af de lodsejere, som fik en særlig fordel, at kommunen fik 120 pct. dækning eller 20 pct. fortjeneste, hvilket beløb sikkert er blevet benyttet på en særdeles fornuftig måde til andre kommunale opgaver. Men det var jo ikke meningen med motorskatterne, de skulle jo bruges til at lave veje for. Havde Københavns kommune ikke fået dette tilskud på 85 pct., men selv havde skullet betale, havde sagen sikkert været nærmere overvejet og alle muligheder været prøvet, før man gik til den mest kostbare løsning. Kan tilfældet her medvirke til, at de fristende momenter i tilskudsordningen fjernes i den nye lov om anvendelse af vejfondens midler, som kommer til behandling her i efteråret, er der trods alt vundet mere, end der er spildt og tabt i denne sag.

Rager: For at få lidt af småtterierne væk straks vil jeg gøre opmærksom på, at retsforbundet i sin tid var repræsenteret i det udvalg, der behandlede sagen, deltog i den enstemmige indstilling til borgerrepræsentationen, og at alle medlemmerne dengang stemte for. Så er vi færdige med det.

Sagen er rejst af dagbladet Politiken, rejst dygtigt, og det er lykkedes at få et andet knap så stort københavnsk blad, Berlingske Aftenavis, til også at gøre et stort arbejde i sagen. Min dybeste respekt for den journalistiske dygtighed, der er udvist. Men så kommer spørgsmålet: hvorfor kom det først på det tidspunkt?

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard gjorde sig skyldig i en fejl forleden dag, da han sagde, at det først var i februar i år,